

РЕШЕНИЕ

№ 22267

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7652** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е повторно, след връщане на делото от Върховния административен съд (ВАС) с Решение № 8718/11.07.2024 г. по адм.дело № 3456/2024 г. по описа на ВАС. Образувано е по жалба от "Е. Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], В. Т.-Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама от членовете на управителния съвет А. К., Х. Х. и П. В., срещу Решение № Ж-551/28.06.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал.1, ал.5, във връзка с чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени следните задължителни указания: 1. В 14-дневен срок от получаване на решението "Електроразпределение Север" АД да издаде и предостави на С. Ж. К. становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Е. Север АД на обект „ВПО-контейнер“, ПИ 37099.501.306, [населено място], [община], област В., СО „Лозите“ съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, съобразявайки се с мотивите на решението.; 2. В едноседмичен срок след извършените действия да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща процесуален представител. С писмено становище поддържа жалбата и претендира разноски, за които се прилага списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния представител юрк. Б., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – С. Ж. К., редовно призована, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство първоначално е започнало във връзка с подадена жалба в КЕВР с вх. № Е-13-273-82/13.04.2023 г., от С. К., чрез Ц. П. – пълномощник, срещу Е. Север АД. Възразява се срещу местоположението на средството за търговско измерване (СТИ), определено в издаденото становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на обект „ВПО-контейнер“ в [населено място], [община], област В., СО Лозите. Пояснява, че е подадено искане за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на обект „ВПО- контейнер“, ПИ 37099.501.306, [населено място], [община], област В., СО Лозите и са направени претенции за корекция на издаденото становище предвид това че мястото на монтаж на СТИ е на отстояние от имота.

Във връзка с подаденото искане за проучване на условията за присъединяване на горепосочения обект на клиент към електроразпределителната мрежа, от Е. Север АД е установено, че в района на имота няма изградена мрежа на ниско напрежение, собственост на електроразпределителното дружество.

На 12.08.2022 г. на клиента е предложено становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа на Е. Север АД по чл. 56 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) с № ПУПРОК-7208 със следните условия:

- монтаж на електромерно табло 1 М на метална конструкция до МТП 2 ВЗ „Д. чешма“, което да се захрани по подходящ начин от табло ниско напрежение на МТП

- монтаж на монофазен електромер и необходимата предпазна и комутационна апаратура.

В становището е предложена точка за присъединяване - трафопост МТП 2 ВЗ „Д. чешма“. Т. е най-близкото електроенергийно съоръжение до имота на клиента, собственост на Е. Север АД и от което може да се осигури присъединяването на временния преместваем обект. Позицията се на чл. 52, ал.2 от ЗУТ, съгласно който временните строежи се свързват със съществуващите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура с временни връзки.

От страна на Е. Север, пред [община] са заявени инвестиционни намерения за изграждане на нова мрежа ниско напрежение в района на СО Лозите от трафопост МТП 2 ВЗ „Д. чешма“, за което има изготвен и инвестиционен проект част „Електрическа“. Към датата на подаване на жалбата съществува пречка по реализирането на инвестиционните намерения на компанията, които са породени от факта, че няма изработен проект за улична регулация за посочения район. Поради тези обстоятелства Е. Север АД е потвърдило условията за присъединяване на горепосочения обект.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад с вх. № Е-ДК-767 от 21.06.2023 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“. Изготвен е и проект на решение, в който са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

С издаденото Решение № Ж-551/28.06.2023 г., предмет на настоящата съдебна проверка, е прието, че съществуващото положение на СТИ не отговаря на изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, както и на изискванията на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014г. за присъединяване на

производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрическа мрежа, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло. На „Е. Север“ /ЕР Север/ - АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 14-дневен срок от получаване на решението "Електроразпределение Север" АД да издаде и предостави на С. Ж. К. становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Е. Север АД на обект „ВПО-контейнер“, ПИ 37099.501.306, [населено място], [община], област В., СО „Лозите“ съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, съобразявайки се с мотивите на решението.; 2. В едноседмичен срок след извършените действия да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспореното решение в цялост, с приложените по нея писмени доказателства от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Видно от представената разписка за връчване на решението на Е. Север АД, решение № Ж-551/28.06.2023 г. е връчено на жалбоподателя на 06.07.2023 г. Жалбата до КЕВР, с която се оспорва решението е подадена чрез куриер на 20.07.2023 г., видно от приложения плик и куриерска разписка.

При тези данни, съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 от ЗЕ, във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147, ал. 2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I от Наредба № 3/21. 03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като

при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал. 1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл. 145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание, видно от Протокол № 207 от 28.06.2023 г. от проведеното закрито заседание на Комисията.

Оспореното решение е постановено и при спазване на материалния закон. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че оспореното решение на КЕВР е издадено в нарушение на нормите на Закона за енергетиката и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Съгласно лицензионните задължения на "Е. Север" - АД, произтичащи от издадената му лицензия за разпределение на електрическа енергия от КЕВР, електроразпределителното дружество присъединява обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа при спазване изискванията на законодателството в областта на енергетиката, а именно Закона за енергетиката, Наредба № 6/2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи и Закона за устройство на територията.

Между страните не съществува спор, а и от приложените към жалбата до КЕВР писмени доказателства е видно, че обектът „ВПО-контейнер“, ПИ 37099.501.306, [населено място], [община], област В., СО Лозите е собственост на С. Ж. К.. Последният възразява срещу местоположението на средството за търговско измерване (СТИ), определено в издаденото становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа, а именно, че същото се намира на разстояние от обекта.

Нормата на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6 от 24.02.2014 г., отменена с § 7. от ПЗР на Наредба № 6 от 28 март 2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, обн. ДВ. бр.28 от 2 април 2024 г., в сила от 02.04.2024 г.) регламентира границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение. Това са изходящите клеми на СТИ. За да бъде спазен чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г., електромерното табло за хранване на горепосочения обект трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта. Съгласно чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6 електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа.

Настоящият състав приема, че от страна на КЕВР правилно е приложен материалния закон, предвид действащата и приложима към случая нормативна уредба на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № 6. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г., обекти на клиенти и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, като съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6, съответният мрежови оператор определя условия за присъединяване на обекта. Условията за присъединяване на обекта се определят

съобразно: 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл. 83 от ЗЕ. Според чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/24.02.2014г. , електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Съгласно чл. 120, ал. 3 от ЗЕ, операторът на електроразпределителната мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения и на управляващите и комуникационните устройства към тях. Аналогично и чл. 29 от Наредба № 6/24.02.2014г., предвижда че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите, съгласно изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/24.02.2014г. следва да се монтират „до или на границата на собственост на имота на клиента.“

Съдържанието на израза „до и на границата на имота“, използван в законодателството следва да бъде преценяван във всеки конкретен случай, доколкото отстоянието следва да позволява на собственика на имота и ползвател на услугите на енергийното дружество да проверява непосредствено потреблението си, без особени затруднения. В действащата нормативна уредба не се съдържа разграничение по отношение на клиентите, които ще използват електрическа енергия за временно или за постоянно електроснабдяване, като това важи както за ВПО, така и за постоянните такива. Това законово разрешение е относимо и за временните преместваеми обекти, какъвто е и процесния обект. В този смисъл е и преобладаващата практика на ВАС /Решение № 5733 от 02.06.2025 г. по адм. д. № 7319/2024 г., III отд. на ВАС; Решение № 5889 от 04.06.2025 г. по адм. д. № 7551/2024 г., III отд. на ВАС/.

Посочената от жалбоподателя норма на чл. 56 ал. 3 от ЗУТ, съгласно която временните преместваеми обекти могат да се свързват с временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, когато това е необходимо за нормалното им функциониране, не отменя задължението на електроразпределителното дружество по отношение на мястото на монтиране на електромерното табло, предвидено в чл. 29 ал. 5 от Наредба № 6/24.02.2014 г. Тази разпоредба само указва начина на свързване на временните преместваеми обекти – с временни връзки, което никой не оспорва. Разпоредбите на ЗУТ не предвиждат правила за мястото на монтиране на електромерното табло, доколкото същите са обект на регулиране в друг нормативен акт, приет от КЕВР, а именно - Наредба № 6 от 24.02.2014 г.

По отношение на твърдението на електроразпределителното дружество, че от негова страна са заявени инвестиционни намерения за изграждане на нова мрежа ниско напрежение в района на СО Лозите, но към датата на подаване на жалбата съществува пречка по реализирането на инвестиционните намерения на компанията, които са породени от факта, че няма изработен проект за улична регулация за посочения район, съдът намира, че това не е основание за промяна на условията за присъединяване на обекта, предвидени в закона. Липсата на приложена улична регулация не може да доведе до прехвърляне част от лицензионните задължения на „Електроразпределение Север“ АД на свой клиент. При действащата нормативна уреда ЕРД не може да се променя мястото на монтиране на електромерните табла със съображения, касаещи инвестиционни планове, респективно невъзможността да бъдат осъществени, тъй като това пряко нарушава задълженията му по издадената му лицензия. От електроразпределителното дружество не са представени и доказателства да е налице обективна невъзможност за монтиране на СТИ на по-близко разстояние до имотната граница.

По тези съображения съдът, намира че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на „Електроразпределение Север“ АД следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноси, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Е. Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място] срещу Решение № Ж-551/28.06.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на "ЕР Север"- АД са дадени задължителни указания.

ОСЪЖДА „Е. Север" - АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪ

Д И Я: